



BIBLIOTECA
PÚBLICA

L' OLOT

SETMANARI DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA COMARCA

Y PORTAVEU DEL

CENTRE CATALANISTA.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ. En tota Espanya, trimestre, 1'50 Pta.
Any, 6 p. Número, al. 15 cents. — RECLAMS. Los suscriptors
5 cent. ratlla. Los no suscriptors 10 cents.

No se serveixen suscripcions ni se fixan anuncis que no estiguin
prihuat son import. — Tampoch s'admeterà quicun escrit que no corri
ab la firma de son autor. Fixis ó no, no s'torna cap original.

Pera suscripcions y demés, dirigirse à la llibreria de **Joan Bonet**,
carrer Major, núm. 3, OLOT.

OLOT

N° 20.

PERFORADORA.

En la imprenta de este periódico se hacen
impresos *perforados* de toda clase y á precios
muy económicos.

Las sociedades ó particulares que necesi-
ten recibos, facturas, talonarios, etc., etc.,
TALADRADOS serán servidos con esmero
prontitud y economía.

Oficialas y Aprendizas.

Se necesitan en la Sastrería de Juan Domenge é
Hijo.

EN OLOT.

NO MAS ENFERMEDADES DE DIENTES!

POR MEDIO DE EL

Elixir, Polvo y Pasta Dentífricos

DE LOS

RR. PP. BENEDICTINOS

de la ABADIA de SOULAC (Gironde)

Prior DOM MAGUELONNE

DOS MEDALLAS DE ORO

Bruselas 1869 — Londres 1884

LAS MEJORES RECOMPENSAS

INVENTADO EN 1373 Prior PEDRO BOURSAUD

«El empleo cotidiano del Elixir

Dentífrico de los RR. PP. Benedictinos cuya dosis de algunas gotas en el agua, cura y evita la caries fortalece las encías rindiendo a los dientes un blanco perfecto.

«Es un verdadero servicio rendido a mi santo hermano selloando esta antiquísima y útil preparación como el mejor curativo y único preservativo de las enfermedades dentarias.»

Elixir 250, 50, 100; Polvo 175, 250, 350; Pasta 150;

Elixir el 125, 140, 160, 200.

Casa fundada en 1407 Agente General: S. E. C. G. U. I. N. E. S. Depósito en todas las buenas Fármacias, Farmacias y tiendas.



Casa para alquilar

sita en la calle del Tura N.º 20 conocida por casa Borromba, consta de una fonda con una cuadra grande y tres pisos, darán razón en la Imprenta de este periódico.

GRAN FOTOGRAFÍA

DE

EMILIO VINOLAS

Olivillers, núm. 6. piso 3.^o

En dicho taller se hacen retratos y reproducciones de todas clases y amanños, como también en el mismo encontrarán un bonito salón de fotografías, y vistas generales de Olot y sus cercanías.

Todo por el procedimiento instantáneo é inalterable.

Se venden productos Químicos y baños preparados para la Fotografía.

L' OLOTÍ.

SETMANARI DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA COMARCA Y PORTAVUO DEL
CENTRE CATALANISTA.

Avis.

Vist que nostre setmanari resulta casi completamente català, creyém que nostres abonats veurán ab gust que desde avuy lo publiquem tot en aquesta llengua conforme quedá acordat per la redacció, sens que aixó vulguia dir que excluim en absolut la llengua Castellana de nostra publicació.

CAMPS DE DEMOSTRACIÓ AGRÍCOLA

La lley de 6 de Abril de 1888, donada per fomentar la creació de camps d' experimentacions agrícoles, temem serà com altre de tantas lleys espanyolas que no donan mes resultat que fer véurer que nostre govern central s' interessa per las nostras necessitats umplint sols algunas columnas de la gaceta de Madrid; primer, publicant lo cos de la lley y al cap de un any ó dos! publicant lo reglament ab mil articles y complicacions centralisadoras que fan inútil lo poch ó molt que pogués tenir de bò la lley originaria del reglament, aquest ó semblant, acostuma ser lo resultat menos dolent que 'ns procuran nostres legisladors centralistas quan se proponen fernes algún benefici y serveix perfectament per poder dir que 'l pahís es refractari á las ventatjas que 'l govern ab tot desinterés y bona voluntat 'ls proporciona per millorar la sua sort y poder continuar pagant las gavelas que sobre ell pesan ja que al estat li es impossible allauègerirlas per los molts gastos que reclama lo prestigi y honra de la nació, per lo tant que es lo pahís que vol ser pobre y no hi ha mes que fer.

Tota aquesta música celestial que si fosim ministerials la glo-

sariam de manera que no quedaría dupte de que lo govern ha fet quant ha pogut per liurarjá l'agricultura dels mals que l'arruínan pero que 'ls pagesos ab sa rutina recalcitrant son los únichs qui s' empenyan en ser pobres y miserables, no volent aprofitar los poderosos medis que 'l govern los hi ofereix.

Tot quant pugua dirse cau com un castell de cartas devant d'un exemple pràctic que nosaltres estem palpant avuy mateix.

Lo Centre Catalanista desitjós de proporcionar algúu socós á l' agricultura de nostra regió ha cregut que res podia fer de moment mes útil y profitós que crear un camp d' esperiments agrícols, quals trevalls te molt adelantats y espera poder plantejar quant antes.

Com es natural veyent dita Societat que lo Gobern Central se ha ocupat d' aquest asumpto y necessitan medis per portar igual pensament á cap, s' ha ocupat detingudament de dita lley y reglament, pero al véurer que de tants articles no 'n surt mes que una complicació de propostas, consultas, partes, expedients escrits per triplicat etc. etc. ab la tendencia centralisadora de costum y tot per obtenir al cap devall una protecció confusa é indefinida y que en concret no podém apreciar, temém ab sobrat sonament que res podrém aprofitar del tal benefici ab tanta pompa ofert als pobres agricultors y si volem plantejarlo com esperem, tindrem de valernos únicament de la protecció de las autoritats locals y del desprendiment d' alguns particulars.

No faltan maliciósos que atribuhen als governs que tants entrabanchs posan en quant se tracta de dar ó retornar al pahís alguna cosa, que aixó está fet ab l' idea de que ningú ó pochs la demanin; pero nosaltres ho atribuim sols al sistema de tramitació centralisadora y á la falta de sentit practich qu' anima 'l criteri de nostres legisladors.

Si verament se tractés de protegir aquests utilissims camps d' experiments agrícols ab una dotsena d' articles podia donarse una lley y reglament pràctic y asequible á tothom sens dificultats ni entrabanchs, quedant degudament garautida la protecció del govern per la sola inspecció del Enginyer agrónomo de la província, de quals consells y fiscalisació no 'ns voldriam pas sustráurer, aus be desitjariam sa ilustrada intervenció desde 'l moment que rebessim una subvenció clara y precisa de part del estat. Pero aixó de cosas

prácticas y factibles es demanar *peras al hom* en nostra terra dels espedients y complicacions administrativas ahont sembla que las lleys y reglaments se fan solsament per entretenir empleats y lluhirsilos aprenents d' estadista fentse l' erudit y l' intelligent ab un bon enredo d' articles per fer véurer que s' ha pensat ab tot, y han previst hasta lo mes insignificant d. tall. Lo fácil, senzill y práctic no fa sabi en nostra terra de *barroquisme* administratiu, lo que convé son rodas y mes rodas, cargols y mes cargols per mes que hi siguin sobrers tot aixó entreté á molta gent en las oficinas y en dia de eleccions vots son trumfos. Si 'l pahís queda mal servit ab aquesta mena de lleys y reglaments no importa, per fer donar los diners als contribuyents encara qu' estiguian aixis confeccionadas, per aixó, ja serveixen perfectament, y basta per lo que 'ls governs de partit se proposan, donar pá á sos afiliats á costa de la nació.

Sentim de veras no poder alabar lo govern central en aquest cas particular tota vegada que temem no poder utiliar en profit del pahís las ventatjas que de tal ley podiam esperar per mes que la considerem de verdadera necessitat, per alló de *costar mes lo may que la enclusa*.

J. V.

Cansóns de la Terra.

Alguns esforsos s' han fet á Catalunya, y algunas personas independents y de carácter franch, han probat de seguir un altre camí, que no fos lo que l' desditxat centralisme está ensenyant en aquesta branca del cant popular. En Clavé va ser un dels tals, encare que en las sevas cansons hi hauria molt que dir, pero sigui com vulgi, no s' va deixar corrompre per las influencias vingudas de la capital d' Espanya, quant composava música catalana y s' inspirava en los ayres populares de nostres muntanyas, era immensament superior á ell mateix, no semblava l' compositor de aquellas pessas arregladas per coros, en que hi ha una barreja d' ayres que l' un entrat al l' altre, sense que ni un ni altre quedí imprés en lo cor, ni causi l' efecte degut ni fassi sentir cap pler al ànima.

Tothom se recorda de *sota d' un sálser sentada una nina* trena joyosa son *rich cabell d' or*. Aquesta cansó sembla que no es nova y que tota la vida s' ha sentit cantar en un punt ó altre. Precisa-

ment ho sembla perque 'ms fa recordar las cansons de la terra, perque te al sabor clásich de las nostras cansons y es germana llegitima del aplech innombrable que fa pochs anys se cantavan per tot Catalunya y gran part del Rosselló. Donchs en Clavé la va compónrer cap allá al any 65 si no m' equivoco, época en que feya commóurer al poble de Barcelona ab las sevas composicions. Per aquesta sola mereixia l' monument que l' hi varen aixecar.

Una composició célebre que ha alcansat grans aplausos dintre la mateixa Fransa, va ser lo malagunyat D. Joseph Ventura, conegut per en Pep de Figueras, que ab la seva *tenora* va entussiasmar als pobles del Ampurdá durant molts anys. Arre Moreu te per titol, aqueixa composició inspirada en los nostres cants de la terra. Tots los lectors que sen recordin perque tots l' haurán oïda á dotsenars d' vegadas, podrán dir si s' han cansat may de sentirla cantar, si té un sabor catalá de lo mes característich, y un ayre de plá y montanya que transporta l' esperit á la patria catalana, aparta l' anyorament y sembla que fa revíurer en lo cor l' temps del avior. Quina llástima que aquet geni morís sense ser pensionat per la nostre província. No tenim d' ell cap noticia, no sabem sino que era conegut per en Pep de Figueras, que la seva cobla se fa fer célebre en l' Ampurdá, y que va fer l' *Arre Moreu* y morí cap al any 1875. Are dihu en que á Barcelona n' ha surtit un que promet molt y que 's dedica ab ardor y constancia en l' estudi de nostra música popular. Aqueix que 's anomena Alió, tal vegada sápig aprofitar la base de las nostras cansons per aixecarhi un monument digne de nostra patria. Lo célebre Vidiella lo recomana molt y fa grans elogis del seu talent.

Tots los pobles enèrgichs y de rassa forta tenen cansons ó himnes nacionals que retratan lo seu caràcter y son l' expressió dels llurs sentiments y del seu modo de pensar y sentir. Are 'm recorda que en Gayarre va cantar á Madrid en una reunió molt notable, Lo cant de la llibertat l' himne inmortal que l' poble de las provincias vascongadas canta per expressar lo dolor immens que sufreix ab la perduta dels fuercs que l' han fet gran y heroich, l' Aurerá. Los grans aplausos que va alcansar aquell dia en mitj dels mateixos contralistas de Madrid cantant l' Aurerá, son prova de que l' entussiasme per las ideas regionalistas hasta 's fica dintre la casa mateixa del centralisme. No, lo regionalisme no morirá may ni

pot morir mentres ab los cants regionalistes s' encenguin las sangs dintre las venas y 'ns tornin á fer recordar lo nostre passat, nostra grandesa y lo que som capassos de fer lo dia que la llosa de plom dels polítichs y flamenechs que are 'ms esclafá y 'ms ofega, s' esberà ab deu mil trossos.

Lo que ja deuria ferse seria un himne catalá de pura rassa, esdir q'uri en la lletra ni en lo cant, respirés cap odi ni renuncia contrà castella, perque al si y al cap nostra unió es de concordia, inspirades en los innumerables cants que tenim y en la nostra història; y si 's volia en los sufriment de Catalunya, pero no fentlo a Eós á ningú. Tenim poetas de primer ordre com Messen Verdaguer y altres, tenim un compositor com l' Alió, i per qué no 's ha de provar?

J. B.

INDUSTRIA

LA FORSA HIDRÀULICA.

Son vulgarment coneigudas y tots los días usadas las eynas que en idioma catalá 'n dihem: alsaprém, parpal, parpalina, *pinsa* y peu de cabra, totes elles varietats de la màquina elemental á la que 's dona 'l nom de palanca. També son coneiguts de tothom los enginys, alguns d' ells molt antichs, que s' aplican á la industria, á la construcció y al comerç; tals com las prempses de viga y de caragol, los cabrestants, la cabria ó grua y 'ls gigres, los ternals, los tascons, las balansas, las romanas y las básculas; tots y cada hí d' ells basats en las lleys de la mateixa màquina elemental á dalt nomenada. Una senzilla relació de distintas entre 'l punt ferm y aquells en que s' aplican la forsa y la resistència, dona una relació de velocitats y de pressions tant curiosas que, á primer cop de ull, per aquell que no ha estudiad aquesta classe de fets, li sembla un miracle la forsa qu' un home alcança apretant una palanca ó bé repenjantshi ab tot lo pes del seu cos. ¿Qué componen las pedras que llenavan los uns contra 'ls altres, en lo temps de la fàbula, los Titans y 'ls Gegants? L' home té molta ménos forsa pero ab lo seu enginy remou, ab la palanca, las penyas imponentes, buyda las montanyas y las aplana... La senzilla relació de distancies constitueix lo que, en un sentit general y abstracte, ne podriam dir la *palanca lineal*.



Las necessitats de la Indústria cada dia creixen y son més apremiants, y pera satisferlas, l' home ha de buscar manantials de forsa més poderosos que 'l que trova en la seva propia musculatura. També ha de idear altres enginyos apropiats á las novas forses aplicadas, y cada un d' aquests enginyos engrandeix lo camp d' acció del travall industrial. Ara fà poch més d' una centuria, la necessitat d' aixugar lo fons de las minas feu inventar la màquina de vapor, que primerament sigué aplicada á dit important travall; pero després se la usá com á forsa motriu pera tota mena de travalls industrials y no hi ha que ponderar, perque tothom ho sab, l' immens desenrotlló que aquests han pres en lo que vé de la actual centuria, pròxima ja á entrar en la seva darrera creu y á vestir la mortalla, iluminada per la llum elèctrica, que 'ns fà veurer en lo més lluny de l' horisó, com un celatje fantàstich y ricame. t acolorit, lo maravellós esplet del progrés industrial de las vinentas generacions.

L' home acut, pera trovar nous manantials de forsa, á la inagotable naturalesa. Un dia li serveix l' aire, l' altre 'l foix, l' altre l' aygua, l' altre la misteriosa forsa d' atracció terrestre, nomenada la gravetat. No 'n te prou de la forsa que li donan los quatre elements, tal com en aquest mon se li presentau, sino que, per medi del seu enginy, se 'n apodera, los encadena y 'n fà 'ls seus esclaus; y de cada un, á mesura que més á fons los coneix, ne treu l' esfors que li convé, estalviantse ell lo brutal escarrás pera pujar y travallar en la enlayrada y més digna esfera de la intel·ligència.

La pressió atmosférica, la del vapor d' aygua, la del aire artificialement comprimit y la pressió hidràulica, son las forses de que avuy disposta l' home pera aplicar grans energías contra 'ls obstacles y resistencias naturals. Aquestas forses son indefinidas, poden aumentar tant com se vulla, ab tal que 's puga disposar de parets prou resistentas pera tenirlas empresonadas. De tant grans que son, se mesuran per atmòsferas, y 'l pes que donan com á efectiu, dependeix de la superficie sobre la qual accionan. Per poch gran que sia aqueixa superficie aviat la forsa se compta per tones-ladas.



La prempsa hidràulica está basada en aquell principi hidrostàtic

descubert per Pascal à l' any 1650, à saber: que quant dos vasos da diferent cabuda estan en comunicacio, si s' omplen d' aygua ó de qualsevol altre líquit aquest se manté en los dos vasos à igual nivell; resultant d' aqueix fet que un pes xich n' equilibra un de gros, com en la romana. L' eminent fisich Pascal, al pendrer nota de aquest fet y al determinar que 'ls pesos equilibrats estan en relació directa de las superficies ó seccions dels vasos comunicants, sentà la *Ley de lo que podriam dirne la palanca superficial*, molt més poderosa que la *lineal* descuberta per Archimedi, ja que en aquesta relació de forces y distancies es senzilla, y en la hidrostàtica dita relació es en mesura quadrada. Lo pes d' una arroba en l' extrem del bras llarg d' una romana que té la relació de 1 per 10, aixeca un pes de 10 arrobas; ó sia dos quintars y mitj; lo mateix pes d' una arroba apretant per medi d' un pistó la columna d' aygua d' un cos de bomba de 5 centímetres de diàmetro, per exemple, y qual pressió se trasmet á un altre cos de bomba de 50 centímetres de diàmetro, qual relació de diàmetros es també de 1 á 10 com en la palanca indicada, la forsa alcansada no serà de 10 arrobas sino de 100, ó sia 25 quintars; perque las superficies circulars creixen com lo cuadrat del diàmetre. Si, à major abundantment, combiném un enginy que 'ns permeti transmetré la acció del pes sobre 'l pistó, per medi d' una palanca, alcansarérem encara una forsa més gran, perque haurérem combinat las dues lleys mecàniques afavorintse la una ab l' altre.

(Seguirà.)

Varietats.

LO DOCTOR PROUST SOBRE LA GRIPPE.

Le Journal Officiel de Fransa publicà dias passats l' informe següent dirigit al ministre del Interior per lo doctor Proust, inspector general dels serveys sanitaris, informe que 'l dia avans havia sigut aprobat per lo comité de serveys sanitaris de Fransa. Ja que 'l Gobern espanyol no s' occupa d' aquesta qüestió avuy dia importantíssima per tractarse de la salut pùblica, traslademnos al extranjer, com ab tantas coses hem de ferho, y ve-yém pera 'l nostre gobern la opinió del sabi metje francés. La seva carta-informe diu lo següent.

Paris 30 Desembre de 1889.

Senyor Ministre. En resposta á la vostra comunicació, ab fecha d' aquest dia tinech l' honor d' enviarvos las següents indicacions. La emoció provocada per la epidemia actual no deu extranyar gayre. En totes las époques en que s' ha manifestat la *grippe* ha sigut sempre un aconteixement mèdic important. Una epidemia que en alguns dias se tira sobre totes las capitals d' Europa y passa rápidament al nou mon, que desorganisa tots los serveys no pot pas deixar de despertar inquietuts.

Al comensar la epidemia 's feya notar per lo curt de la dorada y la poca gravetat dels cassos. Moltas colectivitats (liceus, colegis, etc.) que han tingut centenars de malalts no han hagut de registrar un sol mort, ni fins un sol cas grave. Mes prompte á las formas nervosas y gástricas del principi s' hi ajuntaren determinacions laringuíticas, bronquíticas ó pulmonars. Aquestas complicacions las congestions pulmonars, las fluxions de pit y las pneumonias, han sigut observadas sobre tot en las personas que atacades de la *grippe* havian continuat entregantse á las seves ocupacions ó las havian tornat á pendrer massa aviat ó estant sufrint lo mal s' exposavan al fret; en si en los individuos debilitats de molt per la edat ó per las malaltias. Es aixó, també lo que 's ha observat en la majoría de las epidemias anteriors.

En la epidemia de 1733 la malaltia no 's manifestà perillosa per ella mateixa. Ab tot va fer morir un gran número de vells, tísichs, indigents y d' altres personas debilitades per las malaltias. En la epidemia de 1743 la malaltia encara que molt estesa no va ser molt dolenta. Desde 'l tercer ó quart dia cedia als cuidados convenientment dirigits. Lo tractament era en general mes qüestió de régime que d' una medicació particular, no morint ames que vells ó personas debilitades desde llarg temps per malaltias graves ó be aquells à qui una disposició particular permeté 'l desenrotillo d' una pneumonía, ó be criaturas atacades d' seccions pulmunars (Huxham). Lo mateix passà en la epidemia de 1762. (Monzo).

No hi hàdochs diferencias apreciables entre lo que passa avuy y lo que passà altres vegadas. No obstant se notan desde alguns dias, en la actual epidemia, algunas formas infecciosas de gravetat extraordinarias. Si be la mortalitat de Paris y de diferentas ciutats que s' han vist atacades de *grippe* ha augmentat, no 's pot pas dir que la actual epidemia sia molt grave. La mortalitat que ocasiona, ó millor la que ocasionan las complicacions, escassíssima relativament al número de individuos atacats, no arriba á un per mil.

La xifra de la mortalitat disminuiria si cuant un se sent atacat per la *grippe* no 's fes la torpesa de continuar sufrint la acció del fret, si 'ls ata-

cats se cuidessin immediatament, si atenguessen he á sa conveleccencia, y si, en una paraula, no s' exposessin los atacats á veurer desnaturalitats ó aumentar son mal per imprudencias.

Lo que cal fer, donchs, es arroparse molt aixis que un se sent atacat, fugir del fred y euydarse immediatament tant en malaltia com en convalecencia. Tals son los consells que crech deber donar. Si 's segueixen veurem desapareixer en una proporció considerable las complicacions de la actual epidemia que no serà, allavors, mes grave que las altras que s' han passat ni mes grave que en principi era questa.

Es necessari, donchs, que la assistència pública, las casas de beneficència y totas las institucions piadosas multipliquin á favor dels indigents de la manera mes amunt indicada tots los medis d' auxili.

Queda á las sevas ordes, senyor minstre, ab lo major respecte.

L' inspector dels serveys sanitaris. — A. Proust.

Notícias generals.

Tenim la *grippe* campejant per nostra vila, sembla no porta malicia no obstant los facultatius recomanant cuidado y prudència per evitar se compliquia ab altras enfermedats.

Una trovalla se ha fet, de monedas corresponents á la Corona d' Aragó, en un tusol d' un mas proxim á nostra població, sembla que es important alomenos en cantitat puig se fa pujar á unas cinc centas las monedas trobadas, algunas en or varias en plata y gran cantitat en coure, no sabem l' importància qu' en numismática pugan tenir, pero creyem no serà molta, sols havem sentit citar com á notables algunas en plata de *Fernando el de Antequera*. Las d' or son florins de Perpinyá, segons nostras notícies.

Podent lo *Centre Catalanista* disposar en son nou local de una sala de bastant capassitat, sembla se tracta de organizar una vellada inaugural dels travalls de dit Centre en 1890.

Varias y de importància son las obras ó construccions començadas y segidas per sos propietaris durant l' any que acava de passar, pero son encare mes en número las que van á comensar-se en lo present, segons datos que tenim per certs essent també moltas

de elles de importància; tot lo qual indica que nostra vila entre en un període d' activitat, engrandiment y reforma, com may hagues tingut, encaminants á convertirla en una estació d' istiu com cap altre ni haje en nostre Catalunya: no obstant y lo dit, no totas las obras que van á comensarse estan encaminadas per aquest cantó, algunas d' ellas son purament de carácter industrial.

Habem tingut ocasió de véurer una carta en extrem satisfactoria rebuda per lo gerent del *Arte Cristiano* del Intendent General del Palau real en la que demostra lo bon afecte que han produhit en l' anim de S. M. la Reyna Regent, dos Imatges encarregadas per dita señora per conducto del Sr. Marqués de Aguilar á dit establecimiento que honra nostra industria local.

Las esmentadas imatges que son de gran natural y representan l' una lo Sagrat Cor de Jesús y l' altre Nostra Senyora del Roser, han estat regaladas per S. M. al poble de Malianyo en la província de Santander.

La emperadora de Alemania Augusta Victoria, ha canbiat de pentinat. En lloc de dur las trenas arrolladas en lo cap, las duara penjant. Inútil es dir que aquesta modificació en lo pentinat de Augusta Victoria, ha sigut la senyal del cambi en las altas dames de son servey y la seva adopció per totes las senyoras distinguidas d' Alemania.

Escrihuen de Figueras elogiant l' activitat del tinent de la Guàrdia civil d' aquella ciutat, don Armando Morell, en la persecució dels malfactors, ab la forsa del seu mando.

Després d' una batussa de tres dias per las inmediacions de Camallera, ha capturat lo senyor Morell á un subjecte anomenat Joan Mallol, processat per tentativa de sequestre del propietari senyor Noguer de Sagaró y escapat de las Presons nacionals de Figueras fa pochs dias.

També han sigut presos per la Guardia civil tres individuos, presunts autors de robos verificats en la carretera d' Olot á set carreteres de aquella ciutat.

Un fet dels mes dramàtics ha tingut lloc á cinquanta millas de Birmingham (Alabama). Una noya anomenada Betty Emmons

anava al llach de la vía férrea quant de cop observá que faltava un rail. Al mateix instant va sentir á lo lluny lo brugit d' un tren que venia á tot vapor. Comprendent perfectament que anava á ocurrer una catàstrofe, la noya que portaxa un cosset de franelà vermelha, no vacilá al instant en arrencaresel, corrent en direcció del tren, agitantlo y eridan ab totas sas fòrsas. Lo maquinista va comprender lo que significava aquella senyal improvisada y consegui aturar lo tren á alguns metres del rahil arrancat. Los viatjers al enterarse de lo ocorregut feren al acte una suscripció entregant-la á la noyeta que ls havia salvat d' aque l perill inevitable.

De nostre apreciat còlega La Renaixensa.

La *grippe* ha passat també á Inglaterra en qual capital s' han registrat molts milers de cassos, essent los empleats dels establiments de venda los mes castigats pel mal. Allí los cavalls també pagan lo tribut, de tal manera que la companyia del ferrocarril del Great Northern te 200 cavalls malalts y ha tingut d' interrompre 'l survey dels seus ómnibus. Com no 'n tinguer prou d' haver saltat lo brás de mar que separa la Inglaterra del continent, la *grippe* d' un bot se n' ha anat á Nova York ahont també fa de las sevas. Entre los personatges estrangers que darrerament l' han agafada s' hi contan la comtesa de Flandes, la primceps Baudoniæ, lo gran duch de Baden. A Marroch també hi es, haventse desenrotllat especialment á Fez. A Suissa pren un càracter alarmant per las extraordinarias fredors d' aquella terra. Entre las víctimas hi ha lo diputat Mercier y 'l doctor Recordon de Lausana, una de las eminentias médicaas d' aquella terra. En los ferrocarrils del Nord y del Gothard han tingut que prestar lo survey los soldats, per estar malalts la major part dels empleats. En altre pahis molt fret la *grippe* revesteix també mal carácter. Könisberg registra molts cassos en que la malaltia 's complica, acabant en alguns fatalment. Pero per sort pocas son las ciutats en que això succeheix.

Deu fassi que al igual que altres malalties infecciosas, surti d' aquesta embestida que la *grippe* ha donat per Europa la curació de malaltia tan molesta. A horas d' ara s' estudia per tot arreu l' invasió y molt serà que torni al pais d' ahont es originaria sense haver deixat per los laboratoris microbiològichs d' Europa la llavor d' una curació per altre vegada. En la embestida darrera que l' cólera feu entre nosaltres, á mans del doctor Ferran ha perdut son terrible carácter. La rabia ha cedit als estudis profundissims de Pasteur. Molt serà que no sia aquesta la darrera badallada que dongui la actual epidèmia.

Legislación.

Boletín Oficial del 30 Diciembre último.—Inserta las listas definitivas de Juzgados para este partido judicial de Olot.

Gaceta de Madrid de 26 de Diciembre último.—Real decreto organizando la colonia penitenciaria de Ceuta.

Id. del día 26.—Anuncia las vacantes de los Registros de Peñafiel, Olivera y Saldaña.—*Id.* una Escribanía en el juzgado de Santa Coloma de Farnés.

En las de los días 27 al 30 no publican noticias de interés general.

Id. del 31.—Publica un Real Decreto organizando un Cuerpo de médicos auxiliares de la administración de justicia y de la de penitenciaria.

EXTRACTO

DE LA SESIÓN DEL ILMO. AYUNTAMIENTO 1.^º ENERO DE 1890.

Presidida por el Sr. Alcalde D. Pedro Carrera y abierta la sesión de su orden el Secretario de la Corporación municipal dió lectura al artículo 49 y siguientes de la Ley municipal y un telegrama del M. I. Sr. Gobernador Civil de la provincia manifestando que el Gobierno de Su Magestad le había comunicado que dejaba al Ayuntamiento de Olot en libertad de nombrar su Presidente.

Luego retiráronse del Salón los Sres. Concejales á quienes correspondió el turno de salida después de saludar á los entrantes, y demás compañeros de Corporación.

Ocupada la Presidencia interina por el Concejal Sr. Pérez en conformidad á los artículos 53, 54 y 55 procedióse al nombramiento de Alcalde resultando elegido por unanimidad D. Mariano Bassols Prim.

Acto seguido pasó á ocupar la Presidencia dando las gracias á sus compañeros por dicho nombramiento extendiéndose en algunas consideraciones acerca la marcha ulterior de la Administración municipal á fin de encaminarla al mejor desarrollo de los intereses morales y materiales del país.

Luego procedióse á la elección de los tres Tenientes y Síndico que corresponden á este Ayuntamiento, resultando nombrados don Martín Pons, Teniente 1.^º; D. Juan Danés, Teniente 2.^º; D. Jerónimo Pena, Teniente 3.^º; Síndico, D. Rafael Hostench, y Suplente D. Jaime Juncá, á quienes el Sr. Alcalde presidente dió posesión de sus respectivos cargos y se declaró constituido el nuevo Ayuntamiento, el que acordó celebrar una sesión ordinaria semanal, señalándose al efecto los miércoles á las 5 horas de la tarde.

L' OLOT.

MERCADO DE OLOT.

Precio medio en el viernes 3 de Enero de 1889

Trigo	á 17'50 Ptas. hectólitro.	Maiz	á 10'00 Ptas. hectólitro.
Mezcladizo	á 15'50 » »	Cebada	á 08'00 » »
Centeno	á 12'00 » »	Avena.	á 08'50 » »

Secció religiosa.

Avuy Diumenge 5. S. Telesforo papa y mártir y santa Emiliiana verge.

Dilluns 6. LA ADORACIÓ DELS SANTS REYS.—

Dimarts 7. S. Ramón de Penyafort confessor y S. Julià bisbe mr.

Dimecres 8. S. Llucià y companys mrs. y S. Severino bisbe y mr.

Dijous 9. S. Marcelino bisbe, S. Julià y Sta. Basilica mrs.

Divendes 10. S. Gonzalo de Amarante confessor y S. Agatón papa.

Dissapte 11. S. Higiní Pp. y mr. y Sts. Salvi y Alejandro bisbes y mártirs.

CUARANTA HORAS.—Continúan en la iglesia de Ntra. Señ. dels Dolors.—La exposició de S. D. M. comensara á las 4 y mitja.

OLOT: Imprenta de JOAN BONET:—1889.

LA ESTACIÓN

PERIÓDICO DE MODAS PARA SEÑORAS.

Dos ediciones quincenales.—Edición económica.



24 números con más de 2000 grabados al año, conteniendo modelos de toda clase de prendas de vestir para señoras, señoritas y niños; ropa blanca, canastillos, canastillas, ropa de cama, servicios de mesa, de tocador etc.; y además toda clase de labores de señora.

12 hojas de patrones trazados, conteniendo, además de una infinidad de iniciales, cifras y alfabetos 200 patrones de tamaño natural y más de 400 dibujos para bordados y labores á la aguja etc.

Precios de suscripción: Pesetas 3'50 por trimestre.

Edición de lujo.—Contiene los mismos elementos que la Edición económica y además 36 figurines iluminados y 42 suplementos extraordinarios (trajes elegantísimos, alta novedad y bordados iluminados). Precios de suscripción: Pesetas 5'75 por trimestre.

Se suscribe en las principales librerías y en Madrid, calle del Príncipe, 14, en la Librería Gutenberg.

L^o OLOT.

La Catalana

Compañía de seguros contra incendios y explosiones de gas á prima fija. Única en su clase

DOMICILIADA EN CATALUÑA

Establecida en Barcelona, Rambla Sta. Mónica, 7, pral.
CAPITAL SOCIAL

20000000 reales vellón.

Representante en Olot D. IGNACIO ESCOLAR.

Se vende un boxit de hierro quasi nuevo con 17
metros de trasmisión, poleas, correas y un hermoso caballo joven. Para informes los dará D. Tomás Puig, ferretería.—OLOT.

Banco Vitalicio de Cataluña.

COMPAÑÍA GENERAL DE SEGUROS SOBRE LA VIDA A PRIMAS FIJAS
Domicilio en Barcelona Ancha, 64.

CAPITAL de GARANTIA independiente de las reservas
constituidas con las primas que han aportado los asegurados.

10.000,000 DE PESETAS.

De las cuentas dè 31 de Diciembre de 1888 leídas y aprobadas en la Junta general de 31 de Mayo último, se desprenden los siguientes datos:

Suscripción.	Ptas.	46.085,384'66
Riesgos en curso.	»	28.373,958'02
Ingreso anual por primas.	»	1.127,081'81
Reservas.	»	1.875,177'96
Siniestros pagados en 1887 y 1888.	»	428,750'
Activo.	»	12.716,568'40

En la Dirección y en las Delegaciones de todas las capitales de provincia se dan explicaciones acerca las varias combinaciones que tiene establecida esta Compañía.

Eodd Delega en esta villa.—JOAQUÍN DE TRINCHERÍA.

AB MÒDICH PREU SE ARRENDARÀ una bona casa ab unahorta de mitja quartera de sembradura y rica y abundant font al peu d' ella, anomenada *Prat de las Indianas*. Donarán rabó en la imprenta d' est setmanari.